

зни-те и обаче черты не бѣха толкози развалени и ясность-та стоеше юще на чело-то ѳ; токмо смертны-те желты цвѣтове смѣшавахася по страны-те ѳ (бузы-те) сосѣ стыдны-те розове (тріандафили). Една-та ѳ рука закрываше дрехы-те ѳ; а друга-та коя-то бѣ упрѣла на сердце-то, бѣ стисната, затворена и тверда, така щото едвамъ извадихъ отъ нея една малка кутійка. А колко ся удивихъ, като я отворихъ и видѣхъ Павловый образъ, кой-то бѣ ся обѣщала да не остави во всичкій си животъ! послѣдный тойзи знакъ който показваше постоянство-то и любовь-ать на злочастна-та оная дѣвойка накара мя горко да плача; а Домингъ удрише груди-те си ридающи и плакающи. Но като принесохме Виргинійно-то тѣло въ рибарска една хижа, предадохме го на бѣдны вѣткой Малабарскы жены да го пазятъ, кои-то и начинаха да го мѣятъ.

Като они ся занимаваха на прескорбно-то това дѣло мы, треперяющи, възкачихмеси у дома. Намѣрихме Г-жа Латуръ и Маргарита молящи ся Богу до гдѣ приемнать извѣстіе за корабъ-ать. Г-жа Латуръ щомъ като мя видя извыка: “ Гдѣ е дщерка-та ми? возлюбленна-та